

LIII.

Forslag til Lov

om

**Ændringer i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922 om Sognebaands-
løsning og Brugen af Kirkerne.**

(Forelagt i Folketinget den 18. November 1927 af *Povlsen, Niels Frederiksen, Holdgaard, P. Munch og Zahle*).

§ 1.

Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922 § 16 affattes saaledes:

„Naar mindst 20 Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand har dannet en udenfor Folkekirken staaende Menighed, der vedkender sig at tilhøre den kristne Kirke, jfr. dog Grundlovens § 74, kan de, saafremt de har deres egen Præst og mindst 10 af dem er bosat i samme Sogn eller Sognedistrikt, ansøge Biskoppen om at faa den derværende Sogne- eller Distriktskirke overladt til fast Brug for Menigheden og dens Præst, og de har Ret til denne Brug, saafremt og saa længe Biskoppen efter Forhandling med Menighedsraadet skønner, at Menighedens Brug af Kirken ikke vil træde hindrende i Vejen for de folkekirkelige Menigheders Brug af samme. Skulde der om sidstnævnte Forhold opstaa Uoverensstemmelse mellem vedkommende Parter, kan Sagen indankes for Kirkeministeriet.

Til enkelte Gudstjenester i Forbindelse med gudstjenstlige Handlinger har ethvert Trossamfund udenfor Folkekirken, der vedkender sig at tilhøre den kristne Kirke, jfr. dog Grundlovens § 74, Ret til at faa Kirken overladt, saafremt den til den berammede Tid ikke allerede er bestemt til anden Brug. Henvendelse herom sker til Stedets Præst. Anmeldelse om Brugen sendes skriftlig til vedkommende Kirkebetjent mindst 24 Timer forud for denne.“

§ 2.

Til § 22 i samme Lov føjes et nyt Stykke, saalydende:

„Ved Fastsættelsen af den Betaling, der af Menigheder udenfor Folkekirken skal ydes for fast Brug af Kirken eller Brug af den ved enkelte Lejligheder, skal der drages Omsorg for, at Betalingen kommer til at indeholde et passende Bidrag til Kirkens Vedligeholdelse. Skulde der opstaa Uoverensstemmelse om Betalingen mellem Parterne, kan Sagen indankes for Kirkeministeriet.“